

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 5Sžfk/24/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018200676
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1018200676.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD., a JUDr. Juraja Vališa, LL.M., vo veci žalobcu (sťažovateľ): MAKOS, a. s., so sídlom Mičkova 31, 085 01 Bardejov, IČO: 35 920 203, zastúpený advokátskou kanceláriou: HKP Legal, s. r. o., so sídlom Križkova 9, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, so sídlom Špitálska 4-6, 816 43 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 9222/2018-m_OMPČ z 15. februára 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/68/2018-141 z 23. septembra 2020, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Účastníkom sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. Žalobcovi bol na základe zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku uzavretej 1. apríla 2010 (v znení jej dodatkov) poskytnutý takýto príspevok na projekt „MAKOS AKADÉMIA - prostriedok udržania pracovných miest a vyššej adaptability zamestnancov spoločnosti MAKOS, a.s.“. V súvislosti s týmto projektom realizoval žalobca v roku 2010 verejné obstarávanie na zmluvu na poskytnutie vzdelávania, ktorého víťazmi sa stali Regionálna inovačná agentúra, z. p. o., Košice, ako aj spoločnosťou Casper, s. r. o., Košice. Po ukončení tohto verejného obstarávania žalobca predložil dokumentáciu z verejného obstarávania na schválenie poskytovateľovi príspevku (vtedy Sociálnej implementačnej agentúre), ktorý ju po vykonanej administratívnej kontrole schválil.

2. Ministerstvo financií Slovenskej republiky v spolupráci so Správou finančnej kontroly Košice vykonalo v období od 15. februára 2013 do 9. októbra 2013 vládny audit, počas ktorého bolo zistené porušenie zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pri tomto verejnom obstarávaní.

3. Úrad pre verejné obstarávanie «ÚVO» vykonal následne v období od 28. januára 2014 do 21. októbra 2014 u žalobcu kontrolu, na základe vlastného podnetu, zameranú na postup žalobcu pri zadávaní zákazky po uzavretí zmluvy. V protokole z kontroly datovanom 21. októbra 2014 Úrad pre verejné obstarávanie konštatoval viaceré porušenia zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z toho štyri také, ktoré mohli mať vplyv na výsledok verejného obstarávania.

4. Záznamom z administratívnej kontroly verejného obstarávania - aktualizácia č. 1 z 23. apríla 2015 Implementačná agentúra žalovaného v plnom rozsahu nahradila stanovisko, v ktorom bol proces verejného obstarávania schválený, a to na základe výsledkov vládneho auditu. Záznamom z administratívnej kontroly verejného obstarávania - aktualizácia č. 2 z 9. júna 2016 Implementačná agentúra žalovaného boli zohľadnené tak výsledky vládneho auditu, ako aj kontroly vykonanej ÚVO.

5. Implementačná agentúra žalovaného na základe týchto zistení vystavila dňa 4. januára 2017 jednu správu o zistenej nezrovnalosti č. N21300812/O8 spolu so žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov na sumu 6 714,40 €. Následne dňa 5. januára 2017 vystavila 2 správy o zistenej nezrovnalosti spolu so žiadosťami o vrátenie finančných prostriedkov nasledovne: správa č. N21501510/O03, sumu 8 033,48 eur; správa č. N21501512/O04, suma 30 311,03 €.

6. Na základe podnetu Implementačnej agentúry žalovaného začal žalovaný 16. mája 2017 pod č. 13194/2017-M_ODMASK, 21502/2017 konanie § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení do 31. mája 2017 (pričom toto konanie pokračovalo podľa uvedeného predpisu v znení účinnom od 1. júna 2017 podľa jeho § 46ag). V tomto konaní vydal 19. júna 2017 pod č. 13194/2017-M_ODMASK, 27290/2017 rozhodnutie, ktorým uložil žalobcovi vrátiť čiastku 67 588,36 eur riadiacemu orgánu príslušného operačného programu.

7. V odôvodnení v relevantnom rozsahu aj v reakcii na námietky žalobcu zo správneho konania uviedol, že nezrovnalosť, ktorá musí spočívať v porušení práva (vtedy) Spoločenstva, je daná tým, že výdavky na operácie vykázané žalobcom neboli vykázané v súlade s čl. 9 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. júla 2006, ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde a Kohéznom fonde a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1260/1999 («nariadenie 1083/2006») vo väzbe na zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, na ktorú citovaný článok odkazuje, ako aj tým, že bolo porušené usmernenie COCOF 07/0037/02, ktoré je vykonávacím predpisom k nariadeniu 1083/2006.

8. Ďalej uviedol, že len odkaz na nariadenie č. 1083/2006 bez špecifikácie jeho článku, ktorý mal byť porušený, je dostatočný, pričom podkladové zistenia (protokol o kontrole vykonanej ÚVO, prevzatý do záznamu z administratívnej kontroly verejného obstarávania - aktualizácia č. 2) boli žalobcovi známe a mohol sa k nim vyjadriť, no neurobil tak. Argumentoval, že peňažné prostriedky poskytnuté žalobcovi pochádzajú z rozpočtu Európskej únie, hoci boli v súlade so slovenskými zákonmi prevedené na účty v Štátnej pokladnici a následne z nich vyplatené žalobcovi.

9. Žalobca v podanom rozklade namietal, že na prijatie záveru o existencii nezrovnalosti podľa nariadenia č. 1083/2006 je potrebné zistiť porušenie práva Spoločenstva. Žalovaný mu v prvostupňovom rozhodnutí vytkol porušenie usmernenia COCOF, toto ale nie je právnym aktom podľa práva Európskej únie ani vykonávacím predpisom k nariadeniu č. 1083/2006, pričom nariadenie č. 1083/2006 ani nepredpokladá vydávanie vykonávacích predpisov. Pokiaľ mal porušiť „zmluvu“ v zmysle uvedenom v čl. 9 ods. 5 nariadenia č. 1083/2006, tak ide o zmluvu ako prameň primárneho práva Únie, a nie o súkromnoprávnú zmluvu, ktorú uzavrel v súvislosti s poskytnutím nenávratného finančného príspevku. Žalovaný teda v skutočnosti nezistil porušenie práva Spoločenstva. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že bolo porušené priamo nariadenie č. 1083/2006, uviedol iba všeobecný odkaz naň, pretože údajne nie je možné jednoznačne identifikovať porušenie práva Spoločenstva. Toto tvrdenie

ale dokladuje, že žalobca právo Spoločenstva vlastne neporušil. Žalovaný v prvostupňovom rozhodnutí neuviedol ani porušenie iného právneho predpisu Spoločenstva.

10. Ďalej žalobca namietal, že nedošlo k poškodeniu rozpočtu Únie, lebo príslušné prostriedky mu boli vyplatené zo štátneho rozpočtu. Poskytovateľ príspevku najprv schválil priebeh verejného obstarávania a svoj názor následne zmenil; ak by si poskytovateľ riadne plnil svoje povinnosti už pri tomto schválení, nemusela by tvrdená nezrovnalosť ani vzniknúť.

11. Napadnutým rozhodnutím žalovaný (ministrom Jánom Richterom) rozklad žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Uviedol, že postup Implementačnej agentúry žalovaného pri vykonávaní opakovanej administratívnej kontroly neodporuje zákonu č. 528/2008 Z.z. Ďalej uviedol, že rozklad žalobcu je nedôvodný a že sa minister žalovaného stotožnil s jednomyselným návrhom rozkladovej komisie.

12. V podanej žalobe bolo uvedené, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné. Ďalej argumentoval, že § 14 ods. 18 zákona č. 528/2008 Z. z. vylučujúci súdny prieskum napadnutého rozhodnutia je protiústavný a krajský súd má podať príslušný návrh na Ústavný súd. Ďalej namietal, že vzťah medzi ním a žalovaným (správne i na iných miestach žaloby má byť nie žalovaný, ale poskytovateľ príspevku v zastúpení žalovaného) je súkromnoprávnej povahy. Pokiaľ § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. zakotvuje vrchnostenské oprávnenie žalovaného v tomto súkromnoprávnom vzťahu, i uvedená konštrukcia je protiústavná a je potrebné vec predložiť Ústavnému súdu. § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z. z. zakotvuje v povahe veci sankciu, ktorá však nie je ukladaná za priestupok alebo iný správny delikt, čo má tiež spôsobovať protiústavnosť uvedeného ustanovenia a potrebu obrátiť sa na Ústavný súd.

13. Žalobca tiež argumentoval, že žalovaný nedal podnet v zmysle § 27a ods. 2 zákona č. 528/2008 Z. z., a teda nesplnil podmienku pre postup podľa § 27a ods. 5 uvedeného zákona. Žalovaný postup verejného obstarávania vykonaného žalobcom schválil, žalobca bol v dobrej viere pri uzatváraní zmluvy s víťazom verejného obstarávania, ale následne žalovaný zmenil názor. Ak by žalovaný postupoval pri úvodnej kontrole dokumentácie verejného obstarávania riadne, žalobca by nedostatky odstránil a vykonal by nové verejné obstarávanie. Žalobca bol tak uvedený do omylu a znáša finančné následky zlyhania žalovaného, pričom bola narušená jeho právna istota a dobrá viera.

14. Žalobca napokon argumentoval, že zákon č. 528/2008 Z. z. neobsahuje definíciu nezrovnalosti; túto obsahuje nariadenie č. 1083/2006. Podobne ako v podanom rozklade následne uviedol, že túto definíciu svojím konaním nenaplnil. Ak neexistuje takáto nezrovnalosť, nie je ani možné postupovať podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. Finančná oprava podľa čl. 98 nariadenia č. 1083/2006 sa môže týkať len celého operačného programu, nie však jednotlivého projektu.

15. Napadnutým rozsudkom po riadnom prieskume (teda bez kompetenčnej výluky) krajský súd žalobu zamietol. Uviedol, že žalovaný v prípade vydania správ o zistenej nezrovnalosti a žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov nepostupoval ako vrchnostenský orgán. Až následne vydaným napadnutým rozhodnutím vykonával žalovaný verejnú moc a toto je riadne preskúmateľné súdom. Žalobné body považoval ďalej krajský súd za nekonkrétne, pričom uviedol, že väčšina z nich sa sústreďuje na potrebu súdneho prieskumu podkladových aktov pre napadnutého rozhodnutie. Žalobca nedostatočne vymedzil žalobné body, keď uvádzal, že v podanom rozklade vymedzil svoje námietky, na ktoré údajne nedostal od žalovaného odpoveď. Doplnil, že zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku umožňuje opakovanú kontrolu dodržiavania pravidiel verejného obstarávania a toto nevylučuje ani zákon.

II. Argumentácia účastníkov konania

16. Žalobca podal proti napadnutému rozsudku krajského súdu kasačnú sťažnosť. Uplatňuje v nej dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ Správneho súdneho poriadku («SSP»). Namietal, že žalobné body nemohol vymedziť iným spôsobom, keď žalovaný v napadnutom rozhodnutí nereagoval na jeho námietky v rozklade; žalovaný teda nepredstrel žiadne úvahy, ktorým by mal v žalobe žalobca

konkurovať. Stačilo potom porovnať obsah rozkladu s obsahom napadnutého rozhodnutia. Ďalej považuje napadnutý rozsudok za nepreskúmateľný, keď nedal odpovede na jeho otázky nastolené v žalobe, napríklad pokiaľ ide o nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Zdôraznil, že nie je povinný zrušovací dôvod uviesť citáciou konkrétneho ustanovenia zo zákona.

17. Žalovaný uviedol, že krajský súd nemohol ísť nad rámec žalobných bodov. Namietol, že napadnutého rozhodnutie je vylúčené zo súdneho prieskumu, a krajský súd mal žalobu odmietnuť. Podobne postupoval iný senát toho istého krajského súdu v uznesení sp.zn. 5S/146/2018 z 3. septembra 2019.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

18. Dňa 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky («Najvyšší správny súd» alebo «kasačný súd») činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy SR v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 16. marca 2021 a zaregistrovaná v jeho správnom kolégiu pod sp.zn. 5Sžfk/24/2021. Od 1. augusta 2021 je teda na konanie o nej príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

19. Najvyšší správny súd, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Podstata kasačných bodov sa týka nedostatočnej reakcie krajského súdu na žalobné body, resp. na popieranie toho, že by sťažovateľ tieto žalobné body vymedzil nedostatočne či nekvalifikovane. Mieri teda na porušenie pravidiel spravodlivého procesu a vôbec sa obsahovo nedotýka možného nesprávneho právneho posúdenia; v tomto svetle kasačnú sťažnosť posudzoval Najvyšší správny súd.

20. Najvyšší správny súd musí uznať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je pomerne stručné. Stručnosť odôvodnenia však automaticky nezakladá jeho nedostatočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého súdneho rozhodnutia (podobne uznesenie z 30. marca 2023 sp.zn. 5Shk/2/2022, bod 49). Krajský súd sa vyjadril k niektorým žalobným námietkam, pričom vo všeobecnosti správne uviedol, že žaloba nemôže spočívať len na odkaze na podania žalobcu v predchádzajúcom konaní a že úlohou správneho súdu teda nie je „porovnať“ obsah podaní v správnom konaní a obsah preskúmaných správnych rozhodnutí.

21. Rovnako je potrebné súhlasiť s krajským súdom, že sú žalobné body uplatnené sťažovateľ mnohokrát všeobecné a nekonkrétne. To sa týka tých žalobných bodov, kde sa namieta, že mechanizmus podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z. z. je protiústavný či že opakovaná administratívna kontrola vykonaná žalovaným alebo poskytovateľom príspevku je protiprávna. Na podporu týchto žalobných bodov sťažovateľ neuviedol žiadne konkrétne úvahy a argumenty, iba všeobecné konštatovania majúce povahu záveru o protiústavnosti normy.

22. Krajský súd pritom v napadnutom rozsudku vysvetlil, prečo opakovaná administratívna kontrola poskytovateľom príspevku možná je, pričom vo všeobecnosti platí, že kladné vyjadrenie poskytovateľa príspevku nezakladá legitímne očakávanie jeho prijímateľa z hľadiska možných negatívnych záverov na strane iných štátnych orgánov, ak tieto majú na prijatie takýchto záverov na úseku verejného obstarávania zákonnú kompetenciu, čo je v práve posudzovanej veci prípad ÚVO. Je tomu tak preto, že kladné vyjadrenie poskytovateľa príspevku nevyklučuje kompetenciu orgánu, ako je napríklad ÚVO, s čím aj sťažovateľ musel byť uzročený.

23. Navyše Najvyšší správny súd nezistil žiadne dôvody pre protiústavnosť kontrolného mechanizmu, ako je zavedený v § 27a citovaného zákona, tento má povahu administratívneho dozoru a konania v súvislosti so súkromnoprávnou zmluvou. V právnom poriadku je celkom bežné, že i súkromnoprávne vzťahy môžu byť regulované v dôsledku verejnoprávnych procesov, napr. takých, čo prebiehajú ex ante (napr. postup pri verejnom obstarávaní a kontrolné a rozhodovacie právomoci ÚVO s ním spojené), či ex post (napr. postup evidencie zmluvy podľa § 16 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

24. Sťažovateľ nepredložil žiaden argument, prečo by dopad verejnoprávnych procesov do súkromnoprávnych vzťahov mal byť neústavný.

25. Pokiaľ krajský súd opomenul odpovedať na niektoré žalobné námietky, adekvátnu odpoveď na ne poskytuje v tomto rozsudku kasačný súd, nahrádzajúc odôvodnenie krajského súdu (podobne rozsudok z 28. februára 2023 sp.zn. 8Asan/15/2021, body 27 a 28). Preto na zosilnenie odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu kasačný súd považuje za potrebné doplniť ešte nasledujúce úvahy, aby nemusel rušiť napadnutý rozsudok krajského súdu len na vylepšenie jeho odôvodnenia bez šance na úspech sťažovateľa v konaní (už citovaný rozsudok sp. zn. 8Asan/15/2021, bod 28).

26. Sťažovateľ ako žalobca namietal, že nezrovnalosť v zmysle nariadenia č. 1083/2006 môže spočívať iba v porušení práva Spoločenstva, teda dnes práva Európskej únie. Uvedený záver je zjavne nesprávny, a to vzhľadom na výklad podaný Súdny dvorom Európskej únie v rozsudku z 26. mája 2016 vo veci Jude?ul Neam?, C-260/14 a C-261/14. V tomto rozsudku bol vo výroku prijatý záver, že [...] článok 2 bod 7 nariadenia [...] č. 1083/2006 [...] sa m[á] vykladať v tom zmysle, že porušenie vnútroštátnej právnej úpravy v rámci verejného obstarávania týkajúceho sa uskutočnenia operácie spolufinancovanej zo štrukturálnych fondov [...] môže v rámci zadávania zákazky predstavovať „nezrovnalosť“ v zmysle uvedeného [...] článku 2 bodu 7, ak toto porušenie poškodilo alebo mohlo poškodiť všeobecný rozpočet Únie jeho zaťažením neoprávnenou výdavkovou položkou. Aj v bodoch 36 a 37 citovaného rozsudku bolo uvedené, že hoci zo znenia [...] článku 2 bodu 7 nariadenia č. 1083/2006 vyplýva, že porušenie práva Únie zakladá nezrovnalosť, nemožno vylúčiť, že takáto nezrovnalosť môže tiež vyplývať z porušenia vnútroštátneho práva. V tejto súvislosti treba dospieť k záveru, že keďže operácie vo veci samej boli financované Úniou, tieto operácie patria do pôsobnosti práva Únie. Pojem „nezrovnalosť“ v zmysle [...] článku 2 bodu 7 nariadenia č. 1083/2006 treba vykladať tak, že sa týka nielen porušenia tohto práva, ale aj porušenia ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prispievajú k zabezpečeniu správneho uplatnenia práva Únie týkajúceho sa riadenia projektov financovaných z prostriedkov Únie.

27. Žalovaný v tomto prípade zistil porušenie slovenského (vnútroštátneho) zákona, a to na úseku pravidiel verejného obstarávania. Toto porušenie sťažovateľ nespochybňoval a ani v správnom súdnom konaní nerozporoval, ani pokiaľ ide o protokol ÚVO vydaný v tejto veci.

28. Kasačný súd mal rovnako za nepochybné, že uvedeným porušením došlo k poškodeniu rozpočtu Únie, keď peňažné prostriedky poskytnuté sťažovateľovi majú pôvod v rozpočte Únie a do štátneho rozpočtu sa dostali práve z tohto rozpočtu. To, že peňažné prostriedky z rozpočtu Únie boli presunuté v súlade s príslušnými predpismi o rozpočtových pravidlách do slovenského štátneho rozpočtu, ako to vysvetlil žalovaný v prvostupňovom rozhodnutí na stranách 21 a 22, predstavuje iba technický aspekt ich transferu z jedného účtu Európskej komisie na príslušný účet Slovenskej republiky, a nespochybňuje to pôvod týchto peňazí v rozpočte Európskej únie.

29. Správne orgány teda správne konštatovali, že nastala nezrovnalosť v zmysle nariadenia č. 1083/2006 a následne mohli postupovať podľa § 27a zákona č. 528/2008 Z.z.

30. V stručnosti je potrebné ešte uviesť, že žalovaný nemusel podľa § 27a ods. 2 zákona č. 528/2008 Z.z. dávať podnet ÚVO, keď už kontrola vykonaná ÚVO prebehla, ako sa tomu stalo i v práve súdnej veci. Uvedené ustanovenie, ak sa nemá vykladať celkom absurdne, platí len pre situácie, keď sa riadiaci orgán dozvie o porušení pravidiel verejného obstarávania od iného orgánu, ktorým nie je ÚVO, alebo dospeje sám k takému záveru, pričom následne účelom pravidla v odseku 2 je zabezpečiť,

aby ústredný orgán štátnej správy príslušný pre štátny dohľad vo verejnom obstarávaní (dnes § 140 ods. 1 zákona č. 543/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) prijal kvalifikovaný záver o porušení pravidiel verejného obstarávania.

31. Pokiaľ sťažovateľ v žalobe namietal, že nie je možné vykonať finančnú opravu na individuálne poskytnutý príspevok, ale len na operačný program, tak uvedené tvrdenie vôbec nemá oporu v čl. 98 nariadenia č. 1083/2006. Citácia použitá sťažovateľom v jeho žalobe je zjavne prevzatá nie z čl. 98 nariadenia č. 1083/2006, ale z jeho čl. 99, ktorý sa ale týka postupu Európskej komisie, o čo v práve súdnej veci nejde.

32. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že jeho rozhodnutie je vylúčené zo súdneho prieskumu (pričom v žalobe sťažovateľ toto uznával a volal po ústavnom prieskume tejto kompetenčnej výluky), kasačný súd poukazuje na závery uvedené vo svojom uznesení z 27. októbra 2021, sp.zn. 5Sžfk/64/2019, č. 8/2022 ZNSS, a hlavne v jeho bode 26. Podľa tohto uznesenia rozhodnutie vydané v konaní podľa § 27a ods. 5 zákona č. 528/2008 Z.z. nie je vylúčené zo súdneho prieskumu. Žalovaným odkazované rozhodnutie iného senátu toho istého krajského súdu bolo týmto uznesením kasačného súdu zrušené. Krajský súd v tu posudzovanej veci žalobu po správnomi meritorne prejednal, a neodmietol ju.

33. Najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť pre vyššie uvedené dôvody postupom podľa § 461 SSP zamietol ako nedôvodnú.

34. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a, § 168 SSP tak, že účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznal. Dôvodom daného rozhodnutia bolo, že sťažovateľ nemal úspech v kasačnom konaní, a žalovanému nárok na náhradu trov konania možno priznať iba výnimočne, pričom kasačný súd v danom konaní výnimočnosť nevzhliadol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.